

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 77. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094774992/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Højhedsvanvid

Højere op! Jeg vil ikke se mennesker mer. Jeg vil oven for dem. Jeg kommer dybt nede fra og kan ikke stanses. Jeg mærker jer godt, I, som griber og må slippe mig igen, jeg kender jere greb, jere hårde hænder, jere bløde hænder, jere valne hænder, jere forferdede hænder, som gerne vilde holde fast og dog ønsker, at de ikke kan, jeg kender jer, I med jer modsærbende glæde over at blie af med mig. Højere op! Jeg hører dem nok; det er det samme om igen: barske og bløde stemmer, vrede og skrækslagne stemmer, jeg gider ikke høre på jer.

Her blæser den frie storm; den er osse fri, vi to er frie. Det går op ad bjærgt, vinden hylende foran, jeg bagefter, tavs, ti der er ikke noget at skrike op for, så længe man kan komme højere.

Her er toppen, her stanser du, længere kommer ingen!

Hvad! toppen? Og jeg ser endnu hele jorden! Der skal mer til. Jeg vil se hele himlen og intet af jorden. Hvor blev stormen af?

Den sprang ud herfra over dalen.

Jeg vil følge den.

Du er ingen storm.

Jeg er en stormvind. Hvad! så du ikke det? Vi var to stormvinde, som fulgtes. Jeg vil opad eller ud.

Opad gives der ingen vej.

Men udad? Mon luffen vil formene mig gennemgang?

Derude er vanvid.

Godt! Det manglede jeg endnu. Så prøver jeg det med. Har jeg måske andet valg?

Nedad.

Nedad kryber de halte og krøblingerne, de blinde finder sig